

KLIMBOOM

ineens lukte het niet meer
je zat nog hoog in de boom
op de jonge loten leek mos te groeien
jong hout bood geen houvast meer
de zachte jas was te sponzig
je kon het niet pakken
omdat het gisteren was

ik word een beetje vergeetachtig
je stond erop het zelf te vertellen
tot op het eind hield je de regie

je klampte je vast
je klampte en bleef grijpen
in je lege handen kijken
van nu af aan is het gissen
wat je nog dacht te weten
blijft vaker en weer vaker
vergist of vergeten

op de onderste tak kun je rusten
op de vertrouwde uitgesleten plek
je klampt je vast aan de bekende weg

© **Marion Steur**

www.papierenvliegtuig.eu